BRIEF VAN DE DAG USA, HERE WE COME!

Gouden Plaat voor Diesel voor de cd met daarop *Sausalito Summernight*, 1982. Archief Pim Koopman

Aardige recensie van *Dutch in the USA* (V, 17 januari), maar op Robert van Gijssels theorie dat je als Nederlands bandje meer kans maakt op Amerikaans succes door maar zo Hollands mogelijk te klinken, bestaat ten minste één uitzondering.

Sausalito Summernight, een song die ik zo'n veertig jaar geleden samen met Rob Vunderink voor onze band Diesel schreef, zong en speelde, schopte het in 1981 tot nr. 25 in de Billboard Hot 100 en belandde in Canada zelfs op nummer één (met *Start Me Up* van de Stones als goede tweede).

Waar in Amerika iedereen dacht/denkt dat Diesel een Amerikaanse band was/is, werden we een jaar eerder in Nederland door het 'toonaangevende' muziekblad *OOR* weggezet als 'zoveelste typisch Nederlandse mislukte poging tot internationaal succes'. Eind 1981, twee jaar na Herman Brood, toerden we twee maanden lang door Amerika en Canada. We traden op in The Bottom Line in New York waar Herman plat op z'n bek ging en Diesel de tent plat speelde.

Ik ben het met Van Gijssel eens: authenticiteit valt toe te juichen, en met de zoveelste lallende junk, blèrende blondine of pseudo-U2 hoef je in Amerika niet aan te komen. Maar als Nederlandse artiest mag je best Amerikaans klinken als je liedje maar *catchy* is en uitnodigt tot een ritje over de *freeway*.

Mede door belangstelling uit Canada waar *Sausalito* nog steeds veel te horen is, hebben Rob en ik – als enige nog in leven zijnde bandleden – de oude Diesel weer aangezwengeld. De band klinkt live beter dan ooit en er is zelfs een Sausalesque nieuwe single, *Like Hell I Will*, die, geheel volgens traditie, door Hilversum straal wordt genegeerd. Een minuutje *DWDD* kunnen we natuurlijk helemáál shaken.

Kortom, de voortekenen zijn gunstig... USA here we come!!

Mark Boon, Den Haag